

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 25

БЕОГРАД, 18. ЈУНИ 1938.

ГОДИНА X

Садржај:

Francusko-srpska banka, Paris—Beograd
 Љубљанска кредитна банка у Љубљани
 Здружене папирнице Вевче, Горичане и Медводе д. д., Љубљана

FRANCUSKO-SRPSKA BANKA, PARIS—BEOGRAD

Francusko-srpska banka i njeni akcionari mogu biti potpuno zadovoljni sa 1937 godinom. Gotovo sve pozicije bančinog bilansa ukazuju na snažan poslovni progres. Razume se, da je to moralo doći do izražaja i kod zbira bilansa, koji je krajem 1937 dostigao visinu od 331,5 miliona francuskih franaka, dok je krajem prethodne godine iznosio samo 176,2 miliona, a u 1935 godini 147,5 miliona franaka. To znači da je u toku prošle godine povećan za preko 88%, a prema 1935 je više nego udvostručen. Poznato je da je pretežni deo poslova Francusko-srpske banke koncentrisan na Jugoslaviju. On se, prema tome, obavlja u dinarima. Međutim, Francusko-srpska banka ima svoje pravno sedište u Parizu i, kao francusko društvo, bilansira u francuskim francima po zvaničnom kursu. S obzirom na to kao i na devaluaciju francuskog franka, izvesan porast zbira bilansa mogao se je i očekivati. Ali je ipak stvarni porast znatno veći nego što to odgovara smanjenju vrednosti franka.

Pre prve devaluacije francuskog franka, koja je izvršena u septembru 1936 godine, 100 francuskih franaka vredelo je u Beogradu oko 288,50 dinara, krajem 1936 godine, pak, 202,90 dinara, a krajem prošle godine samo 146,80 dinara. Ako francuske franke iz bančinog bilansa preračunamo u dinare po kursovima Beogradske berze, videćemo da zbir bilansa krajem 1937 iznosi oko 487 miliona dinara prema 358 miliona dinara u 1936. Dakle, u toku prošle godine povećan je i u dinarima za oko 36%. To nije više nikakva reperkusija devaluacije franka, već je za toliko u toku prošle godine stvarno proširen i obim bančnih poslova.

Bančino beogradsko sedište bilo je i prošle godine centar njene aktivnosti. Uprava napominje u svom poslednjem izveštaju da su se bančini poslovi u Beogradu razvijali na zadovoljavajući način. Trgovini su stavljeni na raspoloženje robni, a industriji uglavnom samo sezonski krediti, pri čemu se uvek najstrožije vodilo računa kako o likvidnosti tako i o sigurnosti plasmana. Potpuno zadovoljavajući bio je i rad bančnih agencija odnosno filijala u Beogradu na Savi, u Skoplju, Bitolju, Nišu i Kosovskoj Mitrovici. Pod povoljnim uslovima mogla su se u toku prošle godine plasirati i sredstva bančnih agencija u Parizu i Londonu.

Glavne bilansne pozicije Francusko-srpske banke za poslednje četiri godine ovako izgledaju:

Раčун изравнанја

Активa	1934	1935	1936	1937
	у хилј. франц. франака			
Благajна и банке	34.009	39.403	31.362	61.624
Кореспонденти и репор	6.913	1.381	10.169	87.780
Менице	27.928	20.039	24.342	40.303
Текући раčуни	70.483	65.725	89.586	116.485
Хартije од вредности	1.249	3.477	2.758	2.910
Непокретности и инвентар	9.161	8.702	8.427	8.091

Гарантije	7.497	7.754	9.147	14.778
Разна активa	988	1.067	435	520
Пасивa				
Главница	20.000	20.000	20.000	20.000
Зак. резервни фонд	277	311	341	411
Ванредни рез. фонд	750	1.000	1.000	1.500
Специјални рез. фонд	—	—	—	5.315
Чекови	5.923	4.215	2.182	2.552
Купони domicilirани	1.512	1.633	1.411	2.757
Тек. раčуни и улози	119.434	109.408	137.995	279.322
Гарантije	7.497	7.754	9.147	14.778
Разна пасивa	1.647	1.719	2.279	1.984
Добит	1.188	1.509	1.871	2.871
Добит	1.188	1.509	1.871	2.871
Збир биланса	158.229	147.548	176.226	331.491

Подела добити

Дивиденда	—	—	1.000	1.200
Дотација зак. рез. фонду	34	30	70	78
Дотација ванр. рез. фонду	250	—	500	1.000
Посебна резерва	—	1.000	—	—
Тантијема	—	—	—	74
Пренос добити на нови раč.	904	479	301	519
Укупна чиста добит	1.188	1.509	1.871	2.871

Ako bacimo samo letimičan pogled na pasivu, uverićemo se da su ulozhi na knjižice i po tekućim računima najvažniji izvor tuđih sredstava. Na njih otpada 84,25% celokupnog obrtnog kapitala (na sva ostala tuđa sredstva — samo 6²/₃%), a na sopstvena sredstva zajedno sa čistom dobiti oko 9,1%.

U toku prošle godine desile su se u pasivi samo dve, ali neobično značajne promene. Na prvom mestu treba spomenuti ogromno povećanje uloga na knjižice i po tekućim računima, koji su dostigli visinu od 279,3 miliona franaka prema 138 miliona u 1936. Povećanje prema prethodnoj godini iznosi oko 103%, odnosno, ako ga preračunamo u dinare, uzimajući u obzir i smanjenje vrednosti franka, oko 130 miliona dinara ili 46,5%. To je posledica ogromnog i potpuno opravdanog poverenja koje Francusko-srpska banka uživa. Banka nema samo domaće, jugoslovenske uloge, već se ona tim poslom bavi i u svome sedištu u Parizu, kao i u filijali u Londonu. Zbog toga ne možemo kazati koliko od ovog porasta uloga otpada na one prikupljene u našoj zemlji. Bančin uspeh u pogledu prikupljanja uloga na knjižice i po tekućim računima u našoj zemlji je tim značajniji, što je kod nas i u toku 1937 god. bila jaka tendencija da se uštede ulažu prvenstveno u privilegovane novčane zavode (u Državnu hipotekarnu banku i Poštansku štedionicu). Zatim su štediše znatan deo raspoloživih kratkoročnih sredstava upotrebljavale i za upis blagajničkih zapisa Ministarstva finansija.

Drugu promenu u pasivi pretstavlja povećanje sopstvenih sredstava sa 21,34 mil. franaka u 1936 na 27,22 mil.

u 1937 godini. Glavnica je od 1929 ostala nepromenjena sa 20 miliona, a vanredni rezervni fond, posle dotacije iz dobitka za 1936, porastao je na 1,5 miliona franaka. Krajem 1937 javlja se i jedna nova pozicija sopstvenih sredstava, »specijalni rezervni fond«, kome je dotiran iznos od 5,3 mil. fr. Izvesna stara bančina potraživanja, koja su prilikom reorganizacije Francusko-srpske banke u 1929 smatrana kao sasvim sumnjiva, naplaćena su i unešena u taj »specijalni rezervni fond«. Tako su akcionari dobili delimičnu naknadu za štetu koju su pretrpili u 1929, kada je u vezi sa rigoroznom procenom aktive i bančina glavnica morala da bude osetno reducirana.

Imamo i u aktivni nekoliko interesantnih promena. Korrespondenti i repor su porasli sa 10,1 mil. u 1936 na 87,7 mil. fr. krajem 1937. Gotovina je takođe povećana sa 31,3 na 61,6 mil. fr. Pomenute dve pozicije, koje predstavljaju bančina odmah raspoloživa sredstva, iznose ukupno 148,5 mil. fr., što znači da je Banka u neobičnoj meri likvidna, jer su joj obaveze pokrivene sa oko 50% gotovinom i apsolutno sigurnim potraživanjima po viđenju sa najkraćim rokom. U eskont menica (prvenstveno robnih) i u kredite po tekućim računima, koji su takođe vrlo likvidni, plasirano je 156,8 miliona fr. prema 113,9 mil. u 1936 g. Bančina delatnost bila je naročito uspešna kod finansiranja uvoza i trgovine raznim domaćim proizvodima lokalne potrošnje. Razume se da je tome mnogo doprinela njezina agencija na Savi, koja je specijalizovana za poslove robom.

Francuska akcionarska društva ne objavljuju račun gubitka i dobitka. To ne radi ni Francusko-srpska banka. Zbog toga ne možemo znati koliko iznosi bruto zarada, odnosno koliko iznose pojedine vrste prihoda i rashoda. Čista dobit za 1937 godinu iskazana je sa 2,87 mil. fr. prema 1,87 mil. za 1936 i 1,5 mil. za 1935. Uprava napominje u svom izveštaju da je prošle godine vraćen među prihode iznos od 1 milion franaka, koji je prema odluci glavne skupštine od 27 aprila 1936 (za 1935 poslovnu godinu) bio stavljen na raspoloženje upravi, s tim da se upotrebi za eventualne otpise sumnjivih potraživanja. Odnosna potraživanja su naplaćena, tako da je postalo nepotrebno i vršenje predviđenih otpisa. Banka je od 1930 do 1933 uključivo delila nepromenjeno dividendu od 5%. Za 1934 i 1935, iz predostrožnosti, dividenda nije deljena, u korist pojačanja fondova. Za 1936 ona je iznosila opet 5%, a za prošlu godinu 6%. Iz prošlogodišnje čiste dobiti unet je i 1 mil. u vanredni rezervni fond (koji se posle toga povećava na 2,5 mil.) i 78 hilj. u redovni rezervni fond, a iznos od 519 hilj. franaka prenet je na novi račun.

U toku prošle godine pretrpela je Francusko-srpska banka i težak gubitak smrću g. Raoul-a Mallet, predsednika Banque Ottomane, koji je od 1929 bio i njen predsednik, a član uprave od bančinog osnivanja. U upravi se nalaze sledeća gospoda: Grof Frédéric Pillet-Will (član uprave Banque de Paris et des Pays-Bas i Banque Ottomane) kao predsednik; Félix Bellet (direktor Banque Ottomane) kao potpredsednik; Arnold Naville (predsednik Société Financière d'Orient); Emile Dard, d-r Ferdinand Gramberg, Henry Burnier (iz Banque de Paris et des Pays-Bas), Charles de Cerjat i Jacques de Neuffize (iz Banque Ottomane). Savetodavni odbor u Beogradu sačinjavaju g. g.: Raymond Deltel, Ferdinand Gramberg, Jacques Mustelier i Rodolphe Pilts.

ЉУБЉАНСКА КРЕДИТНА БАНКА У ЉУБЉАНИ

Iako je Љубљанска кредитна банка novчани завод са изразито словеначким капиталом, ипак њена делатност није ограничена на саму Словенију. Она има филијале и у другим крајевима: у Загребу, Сплиту, Шибенику, Новом Саду итд. По укупној суми биланса, Љубљанска кредитна банка била је (пре банкарске кризе) на петом месту међу нашим приватним новчаним заводима, а по броју филија-

ла, ако не рачунамо Прву хрватску штедионицу, она се и данас налази на водећем месту. У току банкарске кризе неколико филијала је ликвидирано, али их она ипак има још десет. Иначе, банкарска криза оставила је овде, као и код већине осталих приватних новчаних завода, врло дубоке трагове. Довољно је напоменути да су пре банкарске кризе уложи и повериоци код ње износили око 600 милиона, а крајем 1937 банчине укупне обавезе из старог пословања једва прелазе износ од 180 милиона. Огромне исплате које је банка у међувремену извршила сведоче о њеном одличном ликвидитету у време кад је избила криза поверења.

Санација Љубљанске кредитне банке извршена је крајем 1934 на следећи начин. Описане су све интерне резерве; које се не јављају у билансу; затим, јавне резерве у износу од 11,8 милиона, даље, чисти добитак из 1932, 1933 и 1934 у укупном износу од 12,5 милиона и, најзад, главница је снижена са 50 на 20 милиона. Према улагачима и повериоцима, Банка је поступила необично кулантно. Иако је према Уредби имала могућност да 40% својих старих обавеза претвори у нову приоритетну главницу и специјални резервни фонд, ипак се тим правом није користила. Већи улагачи и повериоци уписали су добровољно нову приоритетну главницу од 10 милиона, а мали и средњи улагачи остали су у целости поштеђени.

Ево главних биланских позиција Љубљанске кредитне банке за последње четири године:

Рачун изравњања

Активa	1934	1935	1936	1937
Ново пословање				
у хиљадама динара				
Благајна и жиро	20.317	26.378	30.384	29.289
Валуте	798	310	503	271
Менице	10.750	21.840	25.073	29.146
Предујмови (ломб.)	1.594	1.527	1.206	17.181
Дужници	11.381	13.277	21.955	27.981
Старо пословање				
Готовина	1.193	1.995	4.843	2.764
Хартије од вредн.	14.245	13.842	14.722	16.061
Менице	39.805	33.575	27.996	24.267
Предујмови (ломб.)	2.695	635	225	120
Дужници				
банке	879	1.218	563	463
покрив. залогом	90.297	77.063	66.694	56.097
покр. бланко акц.	62.281	53.563	41.828	34.422
Конзорц. посл. и учешћа	48.089	47.916	49.859	49.974
Непокретности	34.412	30.933	30.783	30.291
Инвентар	903	949	833	723
Остала активa	—	7.585	6.171	6.914
Пасивa				
Ново пословање				
Улози на књижице	14.724	16.656	22.861	37.563
Повериоци	30.116	46.676	56.260	65.926
Акцепти	—	—	—	379
Ново посл. укупно:	44.840	63.332	79.121	103.868
Старо пословање				
Главница	20.000	20.000	20.000	20.000
Приоритетна главница	—	10.000	10.000	10.000
Резерве	—	104	1.861	2.494
Улози	98.060	86.036	77.746	67.925
Повериоци	134.994	114.699	102.642	92.319
Реесконт	33.228	28.250	24.173	20.986
Сопствени акцепти	32	32	30	—
Разна пасивa	—	6.736	5.532	5.781
Добит	87	3.417	2.532	2.592
Старо посл. укупно:	301.732	269.275	244.517	222.098
Збир биланса	346.572	332.607	323.638	325.966

Са задовољством констатујемо да је прошле године

престало опадање збира биланса. Већ до краја 1934, пре него што је приступила дефинитивном прочишћавању свог биланса, Љубљанска кредитна банка је успела да прикупи скоро 45 милиона нових средстава. У току последње три године развој „новог пословања” је знатно убрзан, тако да су до краја 1937 нови улози и повериоци порасли на око 104 милиона динара. У првом тромесечју 1938 повећавају се по прилици истим темпом, тако да има много изгледа да ће у најкраћем року достићи висину од 150 милиона динара. У току 1937 и 1938, већи део ослобођених „старих” улога опет је уложен код Љубљанске кредитне банке на „нови рачун”. То указује на поновни пораст поверења улагача према заводу. Крајем 1937 нова средства била су овако пласирана: готовина је износила 29,3 милиона, што значи да се око 30% нових средстава налазило у банчиним касама и на жиро-рачуну код Народне банке, Поштанске штедионице и других завода; менице су билансирани са 29 милиона према 25 мил. дин. у 1936, а претходној години; дужници по текућим рачунима су за 6 мил. већи него у 1936 и износе скоро 28 мил. дин. Сва нова средства пласирана су у потпуно ликвидне и сигурне послове.

Упоредо са наглим развојем новог пословања постигнут је врло леп успех и у погледу редукције старих послова. Као што је већ споменуто, пре банкарске кризе банчине укупне обавезе износиле су око 600 милиона динара, а крајем 1937 оне су једва прелазиле износ од 180 милиона. Већ у 1935, као првој пословној години после успешно проведене санације, били су ослобођени сви стари улози до 2.000 динара; у току 1936 ослобођени су и они до 4.000 дин., а у 1937 сви стари улози до 8.000 дин. Најзад, од 1 фебруара о. г. Банка исплаћује и све оне до 10.000 дин. Повериоцима и улагачима исплаћени су, поред тога, и знатни износи за социјалне потребе као и сва доспеда камата. Све те исплате Банка је извршила искључиво сопственом снагом. Крајем 1937 „стари” улози су износили још 67,9 мил. према 166,3 мил. у 1930, а „стари повериоци” и ресконт били су исказани са 113,3 мил. према 401,05 мил. дин. крајем 1930.

Актива старог пословања билансирана је крајем 1937 године са 222 милиона динара. Од тога отпада око 115 милиона на дужнике и на менице, 50 милиона на конзорцијалне послове и на учешћа, око 30 милиона на непокретности, 16 милиона на хартије од вредности, 2,7 милиона на готовину и 6,9 милиона динара на разну активу. Билансна вредност банчине хартија од вредности повећана је према претходној години за 1,3 милиона услед пораста курсева. Од укупних хартија од вредности отпада 13,5 милиона на државне и на акције Народне банке и само 2,5 милиона на остале папире. У погледу банчине конзорцијалних послова и учешћа управа напомиње у свом последњем извештају, да су сва банчина предузећа у току 1937 радила уз повољне услове. Већи број ових предузећа повећао је свој промет и постигао је резултате, који омогућују исплату задовољавајуће дивиденде. Иначе, Љубљанска кредитна банка учествује код следећих предузећа: Здружене папирнице Вевче, Горичане ин Медводе д. д., Љубљана; „Славија” југословенска осигуравајућа банка у Љубљани, Творница шешира „Шешир” д. д. у Шкофјој Лоци; Творница ланаца д. д., Лесце код Бледа; Текста д. д. за текстилну производњу у Марибору; „Сладкор” д. з. о. з., Љубљана; „Мотвоз ин платно” д. д., Гросупље; „Папирлес” дружба з. о. з., Љубљана и Спловна ставбена дружба д. д., Марибор. Сва ова предузећа била су у прошлој години ванредно добро запослена.

Рачун губитка и добитка Љубљанске кредитне банке за 1930 и три последње године овако изгледа:

Расходи	1930	1935	1936	1937
				у хиљадама динара
Камате	35.883	11.307	10.330	10.591
Трошкови	13.186	2.419	2.201	2.225
Плате и пензије	—	6.726	6.450	7.108
Порези	392	896	715	888
Отпис нам. и непокр.	—	139	141	499
Отпис дубиоза	2.124	4.329	2.833	2.079
Добитак	5.421	3.417	2.532	2.592
Приходи				
Пренос добитка	—	87	351	523
Од ефеката	—	1.251	—	919
Камате	45.778	21.239	19.688	17.550
Од непокретности	1.424	886	788	1.299
Провизије итд.	9.851	5.770	4.376	5.692
Збир	57.053	29.233	25.203	25.983

Збир прихода, који је од 1930 до краја претпрошле године показивао сталну тенденцију опадања, прошле године био је за 780 хиљада динара већи него у 1936. Приходи од камате били су у 1937, додуше, опет мањи него у претходној години. Међутим, приходи од провизија и од непокретности су порасли, они од провизија за преко 1,3 милиона, а од непокретности за преко пола милиона динара. Прошле године су се опет јавили и приходи од ефеката. То је у вези са бољом запослености банчине предузећа. Управни трошкови и плате кретали су се у 1937 приближно на истој висини као и у претходној години. Укупно повећање не износи више од 100 хиљ. дин., што је с обзиром на повећање укупног промета са 15,55 милијарди у 1936 на 16,35 милијарди динара у 1937 незнатна сума. И редовне пензије биле су у 1937 готово једнаке као и у претходној години. Међутим, прошле године је извршена доплата на пензије из ранијих година у износу од 547 хиљада, што је такође књижено на терет текуће режије. Повећање према 1936 показују и издаци за порезе.

Чисти добитак за прошлу годину исказан је са 2,59 милиона. Од тога је употребљено за 4% дивиденду на приоритетну главицу 400 хиљ., за повећање фонда курсне разлике хартија од вредности 500 хиљ., за дотацију пензионом фонду 1 милион, за дотацију редовном резервном фонду 103 хиљ., а остатак од 589 хиљ. динара пренет је на нови рачун.

У управном одбору Љубљанске кредитне банке су г.г.: Алојзиј Водник (претседник), Иван Јелачин и д-р Ернест Рекар (потпретседници), Вилим Бизјак, д-р Јернеј Демшар, инж. Оскар Драчар, Фран Хмелак, Август Јенко, инж. Томо Кнез, д-р Алојзиј Кобал, Лео Соуван, Херберт Вошнаг и Јакоб Здравез. У надзорном одбору налазе се господа: д-р Иван Боле, Виктор Наглас, Милош Осет и Мирко Степић. Главни директор је г. Хануш Крофта, заменик главног директора је г. Рихард Швингер, а директори су г.г.: Фран Паолин и Фран Рус.

ЗДРУЖЕНЕ ПАПИРНИЦЕ ВЕВЧЕ, ГОРИЧАНЕ ИН МЕДВОДЕ Д. Д., ЉУБЉАНА

Пред крај 1936 почеле су знатније да расту цене хартије које су у току неколико година пре тога готово стално падале. Повољнија коњунтура у тој грани индустрије трајала је и у току 1937 године. Међутим, приликом доношења закључака о прошлогодишњим пословним резултатима наших фабрика хартије треба имати у виду да за пораст цена хартије није било од толиког значаја повећање потрошње у земљи. Потрошња хартије ни у 1937 није била знатно већа од оне у претходној години, али је тражња за њом била ипак повећана и убрзана, јер су купци, с обзиром на растућу тенденцију цена, настојали да благовремено повећају своје залихе. Прави узрок порасту цена хартије налази се у поскупљењу и несташици целулозе на светским тржиштима, што је опет у вези са повећањем тра-

жње целулозе за потребе наоружања и за индустрију одеће. За индустрију хартије је, према томе, знатан део користи од повећања цена њених производа ишчезао због поскупљења најважније сировине.

У том погледу је положај Здружених папирница Вевче, Горичане и Медводе д. д. био незнатно повољнији, јер овај велики концерн има своју сопствену фабрику целулозе. Овде је затим у току прошле године дошла до видног изражаја и с успехом проведена реорганизација производње. Последњих година су набављене и веома знатне нове инвестиције. У току 1937 проширена је фабрика хартије у Вевчама, а у Горичану су извршене потребне предурадње за постављање резервног агрегата за производњу целулозе. Данашњи капацитет „Здружених папирница“ износи преко 2.000 вагона годишње, а стварна производња у току последњих 8 година била је следећа (у вагонима):

Године	Хартија	Целулоза	Дрвоина	Укупно
1930	1.335	347	492	2.174
1931	1.075	454	322	1.851
1932	752	449	243	1.444
1933	812	497	240	1.549
1934	912	490	278	1.680
1935	900	582	242	1.724
1936	859	566	201	1.626
1937	903	550	193	1.646

Производња хартије у 1937 била је за око 5% већа од оне у претходној години, док је производња целулозе и дрвоине, које се израђују углавном само за сопствене потребе, готово једнака као и у 1936. Предузеће има 51 чиновника и мајстора и 606 радника. Од 14 децембра 1936 до 3 марта 1937 радништво је водило штрајк који је нанео знатну штету „Здруженим папирницама“, пошто им је тиме било онемогућено да у потпуности искористе повољнију коњунктуру. Иначе, овде радништву за време кризе нису уопште смањиване наднице, и садашње спадају међу највеће које плаћа наша индустрија хартије.

Финансијско стање „Здружених папирница“ је необично повољно, као што нам то потврђује и доња таблица у којој смо упоредили главне билансне позиције за последње четири године.

Активна	Рачун изравнања			
	1934.	1935.	1936.	1937
	у хиљадама динара			
Фабрике	15.919	23.517	22.031	20.676
Сиров. и полуфабрикати	9.227	9.849	7.602	7.497
Хартија	2.305	1.958	3.248	3.473
Дужници за робу	26.146	17.807	15.513	21.460
Дев., улози и раз. дужн.	4.597	5.623	5.163	9.364
Хартије од вредности	5.414	3.480	3.990	4.024
Благајне	327	519	608	151
Пасива				
Главница	25.000	25.000	25.000	25.000
Резерве	12.588	12.665	11.165	13.518
Пензиони фонд	4.858	5.348	5.714	6.065
Ненспл. дивиденде	11	13	12	16
Депо валор. акција	3	3	3	3
Повериоци	19.945	18.106	14.591	19.294
Добитак	1.530	1.619	1.670	2.748
Збир биланса	63.935	62.754	58.155	66.645
	Рачун губитка и добитка			
Расходи				
Управни трошкови	2.167	1.872	2.036	2.151
Порези	1.149	1.217	3.095	3.933
Камата	1.663	1.137	1.186	1.142
Отписи	4.620	5.170	3.037	3.438
Чисти добитак	1.530	1.619	1.670	2.748
Приходи				
Пренос добити	4	45	122	47
Приходи ефеката	50	56	56	51
Од непокретности	132	148	112	57
Напл. отпис. потр.	7	154	—	—

Од произв. и прод.	10.936	10.611	10.734	13.258
Збир прихода	11.129	11.015	11.025	13.413

Главница износи 25 милиона, а резерве 13,5 милиона динара, односно 54% од главнице. Прошле године су резерве предузећа повећане за 2,35 милиона динара, од чега отпада 800 хиљ. на повећање резерве за покриће евентуалних сумњивих потраживања и 1,4 милиона на ново образовану пореску резерву. У вези са повећањем промета прошле године су порасли и повериоци за 4,7 милиона, са 14,59 милиона у 1936 на 19,29 мил. крајем 1937. Однос између сопствених и туђих средстава је повољан, јер су сопствена по прилици два пута већа од туђих. Повољан је и однос између сопствених средстава и инвестиција, јер сопствена средства не покривају само целокупне инвестиције него и знатан део обртног капитала у ужем смислу. Билансна вредност залиха и дужника је за око 16 милиона већа од збира поверилаца и пензионог фонда. То је необично повољно. Треба напоменути да се у пасиви биланса не исказује фонд амортизације, пошто се вредност инвестиција смањује непосредним отписима на одговарајућим рачунима у активи.

„Здружене папирнице“ имају 6 фабрика и две самосталне електричне централе, и то три фабрике за производњу дрвоине — у Вевчама и Медводама, једну фабрику целулозе у Горичану и велике хидроелектричне центреле у Фужинама код Љубљане на левој и десној обали Саве. Уређај фабрике са свим машинама, зградама и осталим покретностима билансиран је са 20,67 милиона динара према 22 милиона у 1936 години. Пошто прошлогодишња амортизација износи 3,33 милиона, излази да је у 1937 за нове инвестиције утрошено око 2 милиона динара. У току последње 4 године за нове инвестиције је утрошено преко 19,5 милиона динара. То значи да су старије инвестиције већ готово у целости амортизоване. Сва фабричка постројења су потпуно модернизована.

Сировине и полуфабрикати билансирани су са 7,5 милиона, и упркос убрзању промета и производње, не показују готово никакво повећање у односу на 1936 годину. Међутим, дужници су порасли за 6 милиона, на 21,46 милиона динара. С обзиром на повољнију коњунктуру то је сасвим разумљиво. Потраживање од банака и осталих дужника у односу на претходну годину показује такође повећање од 4,2 милиона.

У рачуну губитка и добитка видимо да су приходи од производње и продаје у 1937 износили 13,26 милиона, за 2,5 милиона више него у претходној години. Насупрот томе управни трошкови који у 1937 износе 2,1 милиона само су незнатно већи од оних у 1936. Издаци за порез износе 3,9 милиона према 3,1 милиона у претходној и 1,2 милиона у 1935 години. Као што се види, порези показују осетан пораст. У буџетској години 1937/38 папирној индустрији су наметнути нови терети увођењем бановинске трошарине на папир и на колофонијум, затим завођењем пензионог осигурања и других социјалних терета.

Чисти добитак износи 2,75 милиона, за 1,1 милион више него у претходној години. То је видан изражај повољније коњунктуре. Од чистог добитка употребљено је за исплату 6% дивиденде (према 4% у 1936 години) 1,5 милиона динара, за тантијему 290 хиљ., на име ремунације чиновништву, мајсторима и радницима 180 хиљ., за дотацију редовном резервном фонду 135 хиљ. и пензионом фонду 250 хиљ., док се остатак од 393 хиљ. динара преноси на нови рачун.

У управи су г.г.: Алојзиј Водник (претседник), д-р Иван Боле (потпретседник), Иван Јелачин, Август Јенко, д-р Алојзиј Кобал, Хануш Крофта, д-р Алојзиј Кунст, Виктор Наглас, д-р Ернест Рекар, Рихард Швингер и Лео Соуван. У надзорном одбору су г.г.: д-р Вјекослав Лавш, Матко Јанежић, д-р Албин Стеле и Владислав Турк. Чланови дирекције су г.г.: д-р Цирил Павлин, Егон Сребре и Хенрик Јан.